

Als dankbare herinnering aan

Fien Arendsen-Hampsink

Geboren te Lemselo op 22 februari 1929

Overleden in Hengelo op 18 juli 2002

Fien groeide op in een groot gezin met 13 kinderen op een boerderij in Lemselo. Na hun schoolopleiding, die voor Fien grotendeels in oorlogstijd viel, gingen de kinderen spoedig aan het werk. Fien koos al gauw voor een dienstbetrekking op de pastorie van de Plechelmuskerk in Saasveld, waar ze 14 jaar lang leefde en werkte temidden van de dorpsgemeenschap. Daar was ze bekend als 'Fientje van de pastoor'. Aan deze tijd had ze veel mooie herinneringen.

In 1960 veranderde haar leven toen ze trouwde met Jan en ging wonen in Hengelo, op de plaats van zijn ouderlijk huis. Ze bouwden er een nieuwe woning, maar verder 'trok Fien erbij in', zoals dat heette: bij Jan, bij oma en oom Herman. Zo'n situatie is nu heel ongebruikelijk, maar Fien heeft er nooit spijt van gehad. Ze zei zelf: "ik zou het zo weer doen". In de jaren die volgden werden vier kinderen geboren en had Fien heel veel werk en veel om voor te zorgen, wat ze graag en van harte deed. In dit leven was ze gelukkig en op haar plek en ze deed er alles voor om te zorgen dat iedereen het naar z'n zin had en dat alles goed verliep. Daar stelde ze haar eigen hoge eisen aan.

De verjaardagen van oma waren ieder jaar een familiefeest, bijna helemaal door Fien georganiseerd. In Saasveld had ze heel goed leren koken, waarvan op zulke dagen heel de familie genoot: haar 'gebonden soep' en salades werden door niemand geëvenaard. Fien verbouwde groente en fruit, zorgde dat ieder najaar de vrieskist en kelder vol waren, kookte voor ieder wat hij graag at, en deelde rond wat ze wist dat we lekker vonden: groente, appelmoes, jam, eieren, enz. Daarin heeft ze ons heel erg verwend.

Reeds in Saasveld vond ze bij al wat ze deed nog tijd voor haar hobby: de tuin. In Hengelo had ze de mogelijkheid om die hobby steeds verder te ontwikkelen. We herinneren ons dat ze 's avonds laat, na het werk, bezig was met zaaien, met het verpoten van piepkleine plantjes, met het uitzetten van wat grotere plantjes, net zolang totdat ze in de tuin konden. Haar hobby heeft ze in de loop van de jaren samen met Jan uitgebouwd tot een prachtige tuin, die zij graag aan anderen liet zien tijdens de gastvrije 'open dagen'. Eveneens zorgde ze zo'n 20 jaar voor de bloemversiering in de parochiekerk. Bij die kerk voelde ze zich door haar geloof nauw betrokken.

Bij al wat ze deed en op de verschillende plaatsen waar ze gewoond heeft onderhield Fien contacten met veel mensen die haar dierbaar waren en waar ze zorg voor droeg.

Fien heeft het niet gemakkelijk gevonden dat de kinderen het huis uit gingen, zeker niet toen bleek dat iedereen op tamelijk grote afstand van Hengelo z'n plek vond. De telefoon vormde daarvoor vaak een oplossing, maar het bleef een halve oplossing. De kinderen waren een heel belangrijk deel van haar leven, en dit gold in gelijke mate voor de kleinkinderen toen die er kwamen.

We hebben gezien dat het leven haar de laatste tijd zwaarder begon te vallen: ze sprak over haar zorg dat ze alles niet meer zo kon doen als voorheen. Maar we hebben niet vermoed dat we zo snel afscheid van haar zouden moeten nemen. Voor ons valt er thuis in Hengelo, waar zij met zoveel vanzelfsprekendheid voor ons klaar stond en voor ons zorgde, een lege plek die nooit meer zal worden gevuld. Maar we hopen voor Fien dat zij hemelse vrede, geluk en liefde heeft gevonden.

Jan Arendsen, kinderen en kleinkinderen

Graag danken we u hartelijk voor uw meelevens.